

[Ellen Poulsen.]

dømmer om, hvorvidt det vil være for- svarligt og rigtigt at give mødrene en ud- dannelselse.

Som helhed vil jeg gerne sige, som jeg sagde ved behandlingen af svangerskabs- lovforslaget, at vi ikke ønsker at være med til at gøre mødrehjælpen til en statsinstitu- tion, hvis virksomhed, som det meget rigtigt er sagt i bemærkningerne til lovforslaget, ville gribe dybt ind i samfundslivet og ofte få afgørende betydning for det enkelte menneskes liv og skæbne. Vi kan ikke gå ind for hele den store udbygning med samråd og nævn, fordi vi er ganske sikre på, at det før eller senere vil resultere i oprettelse af det fælles sekretariat eller departement for mødrehjælpen, der allerede blev antydet af kommissionen. Det er en udvikling, hvis konsekvenser man slet ikke kan overse; det vil medføre en administra- tion, som ikke alene vil blive i allerhøjeste grad kostbar, men også vil medføre et skemasystem, som vi tror vil være højst uheldigt. Man har i dagbladene i den sidste tid set, at mødrehjælpen drukner i papir. Mon nogen tror, at den ordning, man nu vil indføre, vil gøre dette bedre? Mon ikke papirene så netop vil komme til at florere indenfor mødrehjælpsarbejdet fremover?

Jeg er ganske klar over, at den afstem- ning, der har fundet sted om svangerskabs- lovforslaget, vil medføre, at mindretallet også vil blive stemt over ved afstemningen om mødrehjælpslovforslaget, da disse to lov- forslag er så afhængige af hinanden, men vi har ønsket at præcisere vor stilling, og jeg vil stærkt anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet.

Erna Sørensen: De ændringer, som social- ministeren foreslår i lovforslaget om mødre- hjælpsinstitutionerne, er naturlige efter de ændringer, der nu er vedtaget ved anden behandling af svangerskabslovforslaget.

Ligesom om det lovforslag, vi lige har behandlet, er der delte meninger om dette lovforslags område og virkemåde, i særdeles- hed indenfor min gruppe, men jeg har på egne og en del af vor gruppes vegne til- trædt de ændringer, som er foreslået. Jeg vil gerne tilføje nogle enkelte bemærkninger.

For mig har det været af overordentlig

stor betydning, at mødrehjælpsinstitu- tionernes ret til oprettelse af børnehjem er blevet begrænset, således som det fremgår af ændringsforslag nr. 2, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af hele ud- valget. I navnet „mødrehjælpen“ ligger en begrænsning, og det er en kendt sag, at man var kommet for langt med hensyn til børnehjemmene. Jeg er glad ved, at der nu foretages en begrænsning til de tilfælde, hvor mødrehjælpen skal anbringe spæd- børn, der ikke har ophold hos moderen, således at de har et sted at være, inden en bortadoption kan finde sted.

Med hensyn til reglen om udbetaling af midler til uddannelse efter § 1 må jeg sige, at det er noget, vi har kendt gennem flere år, og nu sker der en udvidelse.

Der er ingen tvivl om, at udgifterne efter det nye lovforslags gennemførelse vil blive væsentligt forøget, og det er klart, at således som vore finanser er, må enhver af os være med til at virke for besparelser, hvor det er muligt. Man kan ikke tilside- sætte den kritik, der har været rejst mod mødrehjælpsinstitutionen; den er vokset i uhyggelig grad, kan man vel desværre sige. Administrationen er blevet større end på- krævet, men det værdifulde i at eje en institution som mødrehjælpen må man ikke tilsidesætte, fordi der kan være fejl i admini- strationen. Vi må derefter lægge os på sinde, at disse fejl rettes, efterhånden som det er muligt. Vi kan ikke undvære mødrehjælps- institutionen. Hvis man ikke, således som det var foreslået af mindretallet i svanger- skabskommissionen, skulle arbejde efter systemet med 2 læger, siger det sig selv, at man må spille på et andet instrument, for at loven kan blive overholdt, og da man har en så udmærket ordning som mødre- hjælpsinstitutionen, er det da klart, at man bygger videre herpå.

Mødrehjælpen har et ualmindelig godt ry på sig i vide kredse. Der ligger i den offervillighed, der har været overfor mødre- hjælpsinstitutionen, en erkendelse af, at vi er nødt til at gøre noget for de enlige mødre. Den har bl. a. givet sig udslag i, at et stort millionbeløb er stillet til rådighed af Egmont H. Petersens fond til oprettelse af hjem med selvstændige lejligheder til de enlige mødre. Vi har også set, hvilken offervillighed der fra forskellige virksom-